RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 18v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

humilitatē meā respexit. Hoc ē qd dico. dū ēt rex in ac
cubitu suo. nardus mea dedit odorē suū. Quid enī ē ut
erat accubitū regis. n cor t sinus patris. Illi supī dicti pas
tores t sodales ei q se se pares ei faciunt. & greges n ouiū
s; hedoq; pt se trahunt. dixerunt qd n ante me rex iste
fuerit. qd intrauī ex me sumpserit. qd homo tantū & sup
hominē in eo nichil sit. At ipse pus quā ego ēēm. immo
& ante quā abrahā fieret ē & erat. & in illo accubitu suo
erat. Hā in pncipio erat ūbū. & ūbū erat ap dm. & ds erat
ūbū. Hoc erat in pncipio ap dm. Ilū ita ēēt nardus mea
dedit odorē suū. & hoc odore delectat. descendit in uite
rū meū. Olim in qua malo supbię fetore offensus. & ob
hoc ab humano genere adūsus fuerat. nunc autē delec
tatus bono odore nardo humilitatis meę. sic ad genus
humanū conūsus ē. Propterea nardū meā dico humilita
tē meā. quia sicē nardus herba aromatica. paruo quidē
fruticē t parua spica. nequaquā in altū se subrigit. s;
comosa atq; odoratissima flore operami odoris. atq; ra
dicula suauimutus usib pbat utilis. sic humilitas mea
suo qdē arbitrio t iudicio parua. ē res. nimiūq; exilis.
s; iudicio regis pciosior ē cunctis opib legis. in qb ho
mines iusti sibi uidentur. atq; magnifici. ipsū q; regem
& patrē ei dm. sēm q; spm unice delectat uelut suauis
odor. qualis qntus de nullo umquā usq; ad ipsū spi
rauit. t spirare potuit sacficio. O amici hoc ego expe
sū. Humilitatē meā de illo accubitu suo sensit & respex.